



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 marca 1937 r.

Nr 18

Treść:

U S T A W A

Poz.: 117—z dnia 10 marca 1937 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości 207

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 118—z dnia 12 marca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r. 208

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 119—z dnia 8 marca 1937 r. o zniesieniu powiatu ropczyckiego i utworzeniu powiatu dębickiego w województwie krakowskim 210

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

Poz.: 120—z dnia 5 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad w formie not, wymienionych w Moskwie dnia 31 marca 1936 r., o wzajemnym uznawaniu okrętowych świadectw pomiarowych 210

117

U S T A W A

z dnia 10 marca 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 591), zmienionym ustawą z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 216) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 820) wprowadza się zmiany następujące:

1) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Krzyż i Medal Niepodległości można nadawać do dnia 30 czerwca 1938 r. na podstawie zgłoszeń, złożonych najpóźniej do dnia 31 grudnia 1937 r.”;

2) po art. 7 dodaje się, jako nowe artykuły 8, 9, 10, 11, 12 i 13, przepisy następujące:

„Art. 8. Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości po zakończeniu prac rozwiązuje się własną uchwałą i przekazuje swoje archiwa Instytutowi Józefa Piłsudskiego, poświęconemu badaniu najnowszej historii Polski.

Art. 9. Krzyż lub Medal Niepodległości traci się:

1) z mocy prawomocnego wyroku sądowego, powodującego utratę orderów i odznaczeń,

2) z mocy zatwierdzonego przez Prezydenta Rzeczypospolitej orzeczenia Sądu Honorowego

wego odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości.

Art. 10. Sąd Honorowy orzeka utratę odznaczenia za czyny nie licujące z honorem.

Art. 11. (1) Członkowie Sądu Honorowego powoływani będą spośród osób odznaczonych Krzyżem Niepodległości.

(2) Pierwszy skład Sądu Honorowego powoła Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości.

(3) Z pierwszego składu ustępuje corocznie 1/3 członków Sądu w drodze losowania.

(4) Na miejsce członków ustępujących Sąd Honorowy powoływać będzie nowych członków na okres trzechletni.

(5) Członkowie ustępujący mogą być ponownie powoływani.

(6) Organizację Sądu Honorowego i tryb postępowania przed nim określi statut, opracowany przez Komitet i zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów. Zmiany statutu przeprowadza na wniosek Sądu Honorowego Prezes Rady Ministrów.

Art. 12. (1) Sąd Honorowy ma prawo wzywać osoby do stawienia się z oznajmieniem skutków, przewidzianych w art. 117 kodeksu

postępowania karnego. Grzywnę za niestawienie orzeka i przymusowe sprowadzenie zarządca właściwy sąd grodzki na wniosek Sądu Honorowego.

(2) W razie nieusprawiedliwionej odmowy zeznań, Sąd Honorowy zwraca się do właściwego sądu grodzkiego z wnioskiem o ukaranie świadka w myśl art. 118 kodeksu postępowania karnego.

(3) Sąd Honorowy może zwrócić się do miejscowego sądu grodzkiego o przesłuchanie świadka, zamieszkałego poza Warszawą.

(4) Sądowi Honorowemu należy przesyłać co do osób odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości:

- a) odpisy wyroków, skazujących za zbrodnię lub występki,
- b) odpisy orzeczeń oficerskich sądów honorowych o wykluczenie z korpusu oficerskiego,
- c) odpisy orzeczeń dyscyplinarnych o przeniesieniu funkcjonariusza publicznego w stan spoczynku lub o wydaleniu go ze służby.

(5) Na żądanie Sądu Honorowego należy udzielić mu do przejrzenia akta sprawy karnej, honorowej lub dyscyplinarnej.

Art. 13. (1) O utracie Krzyża lub Medalu Niepodległości ogłasza się w gazecie rządowej.

(2) Odebrania odznaki, dyplomu i legitymacji dokonywają władze administracji ogólnej."

3) art. 8 i 9 otrzymują numerację 14 i 15.

Art. 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 591) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

118

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 12 marca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

Przekład.

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 12 marca 1937 r. (poz. 118).

PROTOKÓŁ TARYFOWY

Rząd Polski i Rząd Estoński, pragnąc popierać i rozwijać stosunki handlowe między obu krajami i powołując się na Traktat Handlowy i Nawigacyjny między Polską a Estonią z dnia 19 lutego 1927 r. oraz na Protokół Dodatkowy z dnia 5 lipca 1929 r., zgodziły się na następujące postanowienia:

PROTOCOLE TARIFAIRE.

Le Gouvernement de la Pologne et le Gouvernement de l'Estonie désirant favoriser et développer les relations commerciales entre les deux pays et en se référant au Traité de Commerce et de Navigation entre la Pologne et l'Estonie en date du 19 février 1927. et au Protocole Additionnel du 5 juillet 1929, sont convenus des dispositions suivantes: